

**Liturgie voor de Bidstond voor gewas en arbeid van
9 maart 2011 in de Boomgaardkerk te Heerjansdam**

VOORBEREIDING

Aanvangslied:	Psalm 145:1 en 5
Stilgebed	
Bemoediging en groet	
Klein Gloria	Klein Gloria
Verootmoedigingsgebed	
Woord van vergeving	
Lied:	Gezang 305:1
Wetslezing	
Lied:	Psalm 85:3 en 4
Gebed om verlichting met de Heilige Geest	

DIENST VAN HET WOORD

Schriftlezing:	Johannes 6:25-35	
Lied:		Gezang 75:1,2 en 5
Preek		
Lied:		Elb 58

DIENST VAN DE GEBEDEN EN GAVEN

Dankgebed, voorbeden, stil gebed, onze Vader	
Inzameling van de gaven	
Slotlied	Gezang 39:1,3,4 en 9
Zegen, gezongen amen	Gezang 456:3

Schriftlezing: Johannes 6:25-35

25. Ze vonden hem aan de overkant van het meer en vroegen: 'Rabbi, wanneer bent u hier gekomen?'
26. Jezus zei: 'Waarachtig, ik verzeker u: u zoekt me niet omdat u tekenen hebt gezien, maar omdat u brood gegeten hebt en verzadigd bent.'
27. U moet geen moeite doen voor voedsel dat vergaat, maar voor voedsel dat niet vergaat en eeuwig leven geeft; de Mensenzoon zal het u geven, want de Vader, God zelf, heeft Hem die volmacht gegeven.'
28. Ze vroegen: 'Wat moeten we doen? Hoe doen we wat God wil?'
29. 'Dit moet u voor God doen: geloven in Hem die Hij gezonden heeft,' antwoordde Jezus.
30. Toen vroegen ze: 'Welk wonderteken kunt u dan verrichten? Als we iets zien zullen we in u geloven. Wat kunt u doen?'
31. Onze voorouders hebben immers manna in de woestijn gegeten, zoals geschreven staat: 'Brood uit de hemel heeft Hij hun te eten gegeven.'
32. Maar Jezus zei: 'Waarachtig, Ik verzeker u: niet Mozes heeft u het brood uit de hemel gegeven, maar mijn Vader; Hij geeft u het ware brood uit de hemel.'
33. Het brood van God is het brood dat neerdaalt uit de hemel en dat leven geeft aan de wereld.'
34. 'Geef ons altijd dat brood, Heer!' zeiden ze toen.
35. 'Ik ben het brood dat leven geeft,' zei Jezus. 'Wie bij Mij komt zal geen honger meer hebben, en wie in Mij gelooft zal nooit meer dorst hebben.'

U moet geen moeite doen voor voedsel dat vergaat, maar voor voedsel dat niet vergaat en eeuwig leven geeft; de Mensenzoon zal het u geven, want de Vader, God zelf, heeft Hem die volmacht gegeven.

Gemeente van onze Heer Jezus Christus, in het gedeelte dat we gelezen hebben zagen we dat de mensen Jezus niet zochten om de tekenen die Hij deed die heenwijzen naar het Koninkrijk, maar dat het ze te doen was om het brood zelf. Jezus maakt dan een onderscheid tussen het voedsel dat vergaat en het voedsel dat niet vergaat. U zult zich misschien afvragen is dit wel een goede tekst voor een bidstond voor gewas en arbeid. Want dan bidden we toch juist om die dingen: geef ons heden ons dagelijks brood. Een gebed dat Jezus ons zelf heeft leren bidden.

Toch wil ik met u op deze bidstond voor gewas en arbeid nadenken over juist dit gedeelte dat we hebben gelezen en wat dat te maken heeft met onze gebeden voor de dingen die we dagelijks nodig hebben.

We beleven nog steeds in de naweeën van de recessie. Gelukkig gaat het al wat beter met de werkgelegenheid, maar al zijn nog vele sectoren in onze samenleving die het moeilijk hebben. Denk aan de bouwsector, denk aan alle bedrijven die als toeleveranciers daarmee te maken hebben. Denk aan vele winkelbedrijven die moeite hebben het hoofd boven water te houden. Maar ook de vragen over hoe het gaat met onze pensioenen? Of met de hypotheekrenteaftrek, voor het geval dat dit kabinet straks toch nog valt.

We zitten nog steeds met de ernstige gevolgen omdat we op te grote voet hebben geleefd. We leven in een wereld die in veel opzichten op hol geslagen is, onrust in de Arabische wereld. En niemand weet precies hoe het nu allemaal verder moet. Onze wereld is in nood. En nood leert bidden zeggen ze altijd. Maar hoe dan? Hoe bidden wij vanavond? Hoe beleven wij deze crisisvolle tijden in onze relatie met God? Wat heeft onze Here Jezus Christus ons vandaag bij al onze grote en kleine zorgen te zeggen?

Hij zegt tot ons: Jullie moeten geen moeite doen voor voedsel dat vergaat. Maar doe moeite voor voedsel dat niet vergaat en eeuwig leven geeft. En dan gaat het dan niet alleen maar over eten. Maar ook over kleren, huizen, auto's, en over al die andere dingen die het leven zo plezierig en comfortabel maken. Maar toch zijn het niet allemaal dingen die verslijten, die voorbijgaan, die niet het eeuwige leven hebben. Je zou kunnen zeggen: al die dingen vallen onder voedsel dat vergaat.

En toch zijn we bijeengekomen om een bidstond te houden voor het voedsel, voor alle gewassen, voor onze arbeid. Waar bidden we dan vandaag om? Wat staat u en mij voor ogen? In die oude, vertrouwde Heidelbergse Catechismus staat het e.e.a. over het gebed. In Zondag 45, vraag 117 staat: Wat behoort nu tot een gebed dat God behaagt en dat door Hem wordt verhoord? Ik vat het antwoord kort samen: allereerst dat wij God van harte aanroepen om alles wat Hij ons bevolen heeft Hem te vragen. Maar ook dat wij onze nood en ellende goed en grondig erkennen, opdat wij ons voor zijn Majesteit verootmoedigen.

Je moet je nood goed en grondig kennen en erkennen voor Gods aangezicht dat is een belangrijke voorwaarde voor een gebed dat God behaagt en dat door Hem verhoord wordt. En het derde is dat we een vaste grond voor ons gebed hebben, omdat we bidden; om Jezus wil alleen. We hebben immers leren bidden in Jezus naam. Vader verhoor ons gebed om Jezus wil alleen. Om wat Jezus voor ons gedaan heeft in kruis en opstanding kunnen wij vrijmoedig tot de troon van Gods genade gaan.

Nood leert bidden, zeggen we. Maar weten wij eigenlijk wel wat onze werkelijke nood is? En bidden wij in die nood dan ook om wat God ons geboden heeft Hem te vragen? Dat is wat ons in deze bidstond vandaag duidelijk moet worden. Is onze nood niet dikwijls dat we veel te veel gericht zijn op dingen die vergaan? Zoeken we onze zekerheid niet te veel in zaken die vergankelijk zijn? Bidden wij echt om wat God ons geboden heeft om Hem te vragen? Of bidden wij om dingen die minder gepast zijn?

Of hebben zijn er juist niet heel veel dingen waar we helemaal niet voor bidden? Blijven misschien niet ook veel verlangens en ambities helemaal buiten het gesprek met God? In welke dingen kennen we God eigenlijk?

Doe geen moeite voor voedsel dat vergaat. Met andere woorden: sloof je niet zo uit voor alles wat tijdelijk en vergankelijk is. Is dat voor u nou een nieuwe boodschap? Ik kan me dat niet voorstellen. Dit weten we toch immers al lang? Dit is een open deur.

Ja, maar de vraag is alleen of we ook door die open deur naar binnen gaan. Of dat we er feitelijk in ons leven van alle dag aan voorbij lopen. Dat we zeggen of denken: Mooie woorden, maar zo weinig reëel. Je kunt er toch niet zonder, je kunt toch niet zonder dat voedsel dat vergaat? Je hebt het toch nodig? En liefst nog wat extra. Wat is er mis mee als je daar flink je best voor doet? Dat is toch normaal?

Of heeft u misschien leren zeggen: Heer, ik doe niets liever dan wat U goed vindt. Ik weet van me zelf dat ik zo gemakkelijk op een verkeerd spoor zit. Helpt U mij om te begrijpen wat U precies bedoelt. En geef mij kracht om het dan ook zo te doen in de praktijk van mijn leven. Vader, als er iets moet veranderen in mijn denken of in mijn gedrag dan doe ik dat graag voor U. Zouden we zo vanavond naar Jezus kunnen luisteren?

Doe moeite voor voedsel dat niet vergaat en eeuwig leven geeft. Eén dag eerder had Jezus dat indrukwekkende wonder gedaan. Hij had meer dan vijfduizend mensen gevoed met vijf broden en twee vissen. Daarna had Hij zowel zijn leerlingen als de mensen weggestuurd. Maar de volgende dag drommen de massa's alweer om Jezus heen. Daar is Jezus niet echt blij mee. Jullie lopen Mij alleen maar achterna omdat ik jullie maag gevuld heb! Ze hebben niet in de gaten dat dit broodwonder een teken was. Dat het hun een bepaald spoor wees. Ze blijven staan bij het brood zelf. Maar ze hebben helemaal niet door wat dit wonder zegt van Hem die het wonder deed.

Dan legt Jezus stap voor stap uit waar dit teken op wijst. Dat Hij het brood is dat leven geeft. Dat ieder die dat brood eet nooit meer honger zal hebben. Op een gegeven moment gaat Jezus zo ver dat Hij zegt: Waarachtig, Ik verzeker u: als u het lichaam van de Mensenzoon niet eet en zijn bloed niet drinkt, hebt u geen leven in u. Het is duidelijk dat Hij dan spreekt over de betekenis van zijn sterven aan het kruis. En alleen dat sterven aan het kruis is de bron van leven dat niet meer stuk kan.

Hoe moeten we dan bidden op deze bidstond voor gewas en arbeid? Is bidden voor al deze aardse dingen dan niet zinvol? Ja, dat is het wel. In Gods Woord staat ook dat wij Hem alle dingen door gebed en smeking en onder dankzegging mogen vragen. En dat zullen we op deze biddag dan ook straks doen. Maar wat we vandaag bij het bidden ook niet moeten vergeten is de Gever van alle dingen. Want wat er werkelijk toe doet is dat we het ware brood vinden dat niet vergankelijk is. Het brood dat voor ons uit de hemel is neergedaald, Jezus Christus. Dat we Hem kennen die onze Redder en verlosser is en dat we woorden van leven telkens weer bij Hem vinden.

Hij is het Woord dat leven geeft aan de wereld. Alles wat we in ons bestaan hebben aan voedsel, aan bezit, aan arbeid en kracht, het is allemaal zonder eeuwigheidszin en zonder eeuwigheidsbetekenis als al dit bezit niet in het licht van de eeuwigheid wordt gezien. Natuurlijk we hebben het dagelijks brood nodig om gewoon lichamelijk in leven te kunnen blijven, zo zijn wij geschapen. Maar je kunt de hele wereld hebben en schade lijden aan je ziel.

Als wij bidden voor de gewassen dat ze mogen gedijen op het land, als wij bidden voor onze arbeid, betaald of onbetaald dan is dat geen doel in zichzelf. Maar God geeft ons al deze gaven om Hem te eren dienen en liefhebben. Om Hem lief te hebben bovenal en onze naaste als onszelf. Het gebed voor gewas en arbeid, moet daarom ook inhouden het gebed om het ware brood. Want een mens zal van brood alleen niet leven maar van alle woord dat uit Gods mond uitgaat. Het is God altijd te doen om de hele mens, naar lichaam ziel en geest.

Moeten we dan geen moeite doen voor voedsel dat vergaat? Moeten we dan niet gewoon ons werk doen en ons best doen in de samenleving. De bijbel leert toch ook dat wie niet werkt niet zal eten? Nee, het is Jezus niet te doen om een arbeidsethos van laat maar waaien het komt allemaal vanzelf wel goed. Ook wat het gewone brood betreft geldt dat de arbeider zijn loon waard is en dat je een dorsende os niet mag muilkorven. Het is Jezus te doen om prioriteiten in het leven. Wat komt eerst en wat komt erna. Zoekt eerst het Koninkrijk en zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden.

De echte moeite die getroost moet worden in het leven ligt toch ergens anders dan in de moeite om aan gewoon brood te komen, dan de moeite voor het alledaagse werk. Het gaat erom dat je het ene nodige vindt in je leven, waarbij uiteraard je hand niet hoeft stil te staan in het gewone alledaagse werk. We moeten doen wat onze hand vindt om te doen. We hebben zorg voor ons gezin, de huishouding, het bedrijf waar we werken, de school de fabriek, de werknemers die aan je zijn toevertrouwd.

Maar het gaat erom dat we als kinderen van God al deze werkzaamheden mogen zien in het licht van de eeuwigheid. Al wat gedaan is uit liefde voor Jezus dat houdt zijn waarde, dat blijft bestaan. Het gaat erom dat je wat je doet met liefde en aandacht doet. Dat je het perspectief van het ware brood steeds voor ogen hebt. Dat je leert al je werk te doen als is het voor de Here. Want hetzij wij leven, hetzij wij sterven wij zijn van de Here.

Werkt dan voor het voedsel dat eeuwig leven geeft. En die arbeid is niet alleen arbeid in de kerk, maar ook onze gewone arbeid om ons leven in bestaan te houden mag in dat licht komen te staan. Want eten en drinken, werk kunnen doen is geen doel op zichzelf. We zijn geschapen tot Gods eer. Bidden voor gewas en arbeid is dus ook de Heer bidden om een rijke oogst in zijn Koninkrijk en zegen en vrucht op alles wat we mogen doen in Gods kracht. Amen.